

45 които слушахъ слово-то. И есмаяхъ ся
вѣрши-тъ що бѣхъ отъ обрѣзаны-тъ, кои-
то бѣхъ дошли съ Петра, ^жче даръ-тъ на
Святаго Духа ся излѣ и на язычници-тъ;
46 Защото ты чухахъ да говорятъ языци,
47 и да величайхъ Бога. Тогази отговори
Петръ: Може ли нѣкой да възбрани во-
дъ-тъ да ся не кръстятъ и тѣзи които
48 пріяхъ Духа Святаго ^ккакто и ный? ^лИ
заповѣда да ся кръстятъ ^мвъ име-то Го-
сподне. Тогази му ся приложихъ да прѣ-
сѣди нѣколко дена *у тѣхъ*.

ГЛАВА 11.

1 И чухъ апостоли-тъ и братія-та които
бѣхъ въ Иудейъ, че и язычници-тъ пріяхъ
2 слово-то Божіе. И когато възлѣзе Петръ
въ Иерусалимъ, прѣспирахъ ся съ него
3 ^нтѣзи *които бѣхъ* отъ обрѣзаны-тъ, И ка-
зувахъ: Че при необрѣзаныи чловѣци си
4 ^овлѣзлъ е и ялъ си съ тѣхъ. А Петръ на-
чи и излагаше имъ ^пнаредъ станхъ-то
5 и казуваше: ^рАзъ бѣхъ на молитвъ
въ градъ-тъ Иосійъ; и въ изстѣленіе
видѣхъ видѣніе, единъ съездъ като го-
лѣмъ плацаницъ *срзанъ* за четири-ти
краища слѣзуваше, и спущаше ся отъ
6 небе-то, и дойде даже до мене. Въ него
като ся вгледахъ, разсматрахъ и видѣхъ
четвероноги земни, и звѣрове, и гадове,
7 и птици небесны. И чухъ гласъ който ми
казуваше: Петре, стани, заколи и яждь.
8 И рѣкохъ: Никакъ, Господи; защото нико-
га не е влѣзло въ уста-та ми нищо
9 мърсно или нечисто. И отговори ми вто-
рой пакъ гласъ-тъ отъ небе-то: Което е
Богъ очисилъ, ты за мърсно го не счи-
тай. И това станъ до три пакъти, и пакъ
11 ся драхънъ вѣсичко на небе-то. И ето, на
сѣщій-тъ часъ, трима чловѣци присти-
гнхъ прѣдъ кѣщъ-тъ въ който бѣхъ,
12 проводени отъ Кесарійъ до мене. И рече
ми Духъ-тъ да идъ съ тѣхъ и никакъ
да ся не сумнявамъ; а съ мене наедно
дойдохъ и ^сшестима-та тѣзи братія, и
13 влѣзохмы въ кѣщъ-тъ на чловѣка. И
^тказа ми, какъ видѣлъ ангела въ кѣщъ-
тъ си, че застанхъ и му реклъ: Про-
води чловѣци въ Иосійъ, и призови Си-
мона който ся нарича Петръ. Той ще ти
каже думы, чрѣвъ които ще ся спасешъ
15 ты и всякій-тъ твой домъ. И когато
начнхъ да говорихъ, Духъ Святыи слѣзе
16 на тѣхъ, ^укакто и на насъ испрво. То-

гази смислихъ рѣчь-тъ Господнѣхъ, какъ
казуваше: ^вИоаннъ е кръстилъ съ вода,
а ^г«вы ще ся кръстите Духомъ Святымъ.
17 ^дИ тѣхъ понесе даде Богъ равенъ даръ
и на тѣхъ, които повѣрувахъ въ Господа
нашего Иисуса Христа, както и намъ, ^е«азъ
кой бѣхъ щото да можъ да въспрѣхъ Бога?
18 Това като чухъ, мълкнхъ си, и славъ-
хъ Бога и казувахъ: ^жИ на язычници-тъ
прочее даде Богъ покаяніе за животъ.
19 И тѣхъ ^зраспрѣснхъ-тъ отъ гоненіе-то,
което станъ по *смерть-тъ* на Стевана,
прѣминхъ до Финикійъ и Кипръ и Ан-
тіохійъ, и никому другому не проповѣ-
20 дувахъ слово-то тѣкмо на Иудей-тъ. И
отъ тѣхъ имаше нѣкои чловѣци Кипряне
и Киринеици, които, като влѣзохъ въ
Антіохійъ, говорихъ ^ина Еллинисты-тъ, и
21 благовѣстуввахъ *имъ* Господа Иисуса. И
рѣка-та Господня ^кбѣше съ тѣхъ; и мно-
госъ множество повѣрувахъ и ^лобѣрихъ ся
къмъ Господа. И чу ся дума-та за тѣхъ
въ уши-тъ на церквъ-тъ въ Иерусалимъ,
и пратихъ ^мВарнава да прѣмине до Ан-
тіохійъ. И той като дойде и видѣ Божій-
23 тѣхъ благодать, възрадова ся, и ^нподкани-
ше всячки-тъ да прѣбждуватъ въ Господа
24 съ постоянно сърдце. Понесе той бѣше
чловѣкъ добръ и ^оиспълненъ съ Духъ
Святъ и съ вѣрхъ; и ^пприложи ся къмъ
25 Господа доволно народъ. Тогава излѣзе
Варнава ^рдо Тарсъ да търси Савла,
и като го намѣри, доведе го въ Антіохійъ.
26 И като ся събирахъ въ церквъ-тъ цѣлъ
годинъ, научихъ доволно народъ; и най
първо въ Антіохійъ ученици-тъ ся наиме-
новахъ Християни.

27 И прѣвъ тѣзи дни ^сслѣзохъ пророци
28 отъ Иерусалимъ въ Антіохійъ. И станъ
единъ отъ тѣхъ на име ^тАгавъ, и назначи
Духомъ, че има да бѣде голѣмъ гладъ по
всичкъ вселенійъ, който и станъ во
29 врѣме-то на Клавдія Кесаря. За това уче-
ници-тъ отредихъ всякой отъ тѣхъ спо-
редъ състояние-то си да проводятъ ^упо-
мощъ на братія-та които живѣхъ въ
30 Иудейъ: ^вКоето и сторихъ и ^гиспрати-
хъ до презвитеры-тъ чрѣвъ рѣкъ-тъ на
Варнава и Савла.

ГЛАВА 12.

1 Въ онова врѣме царъ Иродъ прострѣ рѣ-
цѣ да стори зло на нѣкои отъ церквъ-тъ.
2 И уби съ мечъ ^аИакова Иоанновъ-тъ братъ.

е Ст. 23.

ж Ст. 11; 18. Гал. 3; 14.

з Ст. 11; 17. 15; 8, 9. Рим.

и 1 Кор. 1; 17.

к Ст. 2; 38. 8; 16.

а Ст. 10; 45. Гал. 2; 12.

б Ст. 10; 28.

в Ст. 2; 12.

г Лук. 1; 3.

д Ст. 10; 9 и др.

е Иоан. 16; 13. Гл. 10; 19.

ж Ст. 10; 23.

з Ст. 10; 30.

и Ст. 2; 4.

к Мар. 3; 11. Иоан. 1; 26, 33.

л Ст. 1; 5. 19; 4.

м Иса. 44; 3. Иоан. 2; 28. 3;

н Ст. 18.

о Ст. 15; 8, 9.

п Ст. 10; 47.

р Рим. 10; 12. 13. 15; 9, 16.

с Ст. 8; 1.

т Ст. 6; 1. 9; 29.

у Лук. 1; 66. Гл. 2; 47.

ф Ст. 9; 35.

г Ст. 9; 27.

д Ст. 13; 43. 14; 22.

ж Ст. 6; 5.

з Ст. 21. Гл. 5; 14.

и Ст. 9; 30.

ч Ст. 2; 17. 13; 1. 15; 32.

ц 21; 9. 1 Кор. 12; 28. Евес.

д Ст. 4; 11.

е Ст. 21; 10.

ж Рим. 15; 26. 1 Кор. 16; 1.

з 2 Кор. 9; 1.

б Ст. 12; 25.

а Мат. 4; 21. 20; 23.